

Osnove oblikovanja

Analiza slikarjevega opusa s pomočjo računalnika

Uvod

Pri zadnji seminarski nalogi je bila ena izmed možnih izbir primerjava slikarskih del. Vsak avtor ima svoj stil slikanja, tehniko, motiv, kompozicijo in svoj nabor barv s katerimi želi poslati sporočilo na platnu. Prav zadnja dimezija je morda pri programski obdelavi slik najbolj zanimiva. Predvsem je zanimivo opazovati kako se avtorjev slog spreminja skozi čas. To je bil tudi ened izmed glavnih ciljev zastavljene naloge.

Izbrani slikarji

Izbira avtorjev za analizo je bila nekoliko omejena, že samo zaradi omejene količine prosto dostopnih del na spletu. Veliko spletnih strani ponuja pregled slik posameznega avtorjev, vendar podatkovne baze kot take nisva zasledila. Podatki so zato pridobljeni na nekoliko iznajdljiv način – s pomočjo skripte, ki z obdelavo spletne strani pridobi slike in pripadajoče metapodatke. Skripta je napisana v programskem jeziku Python, vendar se v podrobnosti tu ne bova spuščala.

Izbrala sva nekaj svetovno znanih slikarjev, kot so Pablo Picasso (259 del), Rembrandt Harmenszoon van Rijn (253 del), Raffaello Sanzio da Urbino (110 del) in Pieter Bruegel the Elder (49 del), ter skušala s programom Processing prikazati spreminjanje sloga avtorjev skozi čas.

Funcionalnosti programa

Ob zagonu programa se odpre okno s prvim avtorjem, Pieter Bruegel the Elder. V levem zgornjem kotu je možna menjave med relativnim in absolutnim načinom prikaza vrednosti barv. V desnem zgornjem kotu je možen izbor avtorja.

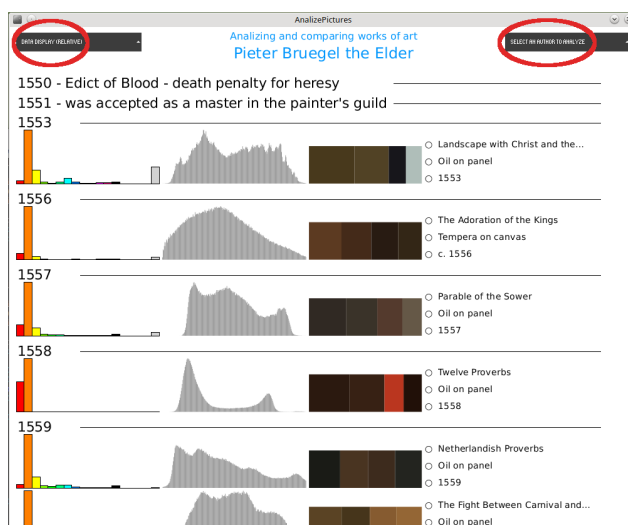

Illustration 1: Spustna seznama

Pri vsaki sliki je možno opazovanje treh lastnosti:

- 1) Oddtenek uporabljenih barv
- 2) Vrednost barv
- 3) Uporabljene osnovne barve
- 4) Metapodatki dela

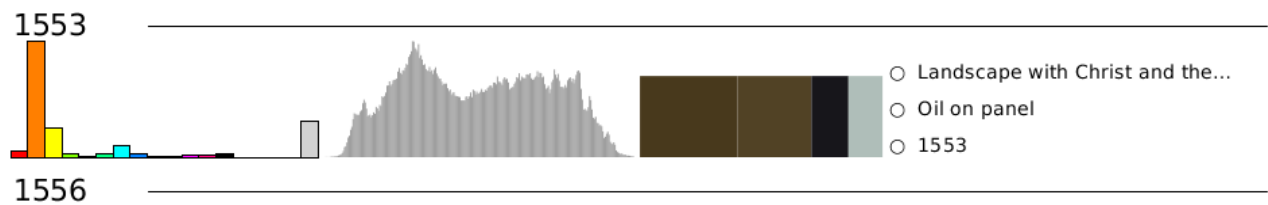

Illustration 2: Lastnosti posameznega dela

Poleg opazovanja posameznih del je možen izbor dveh del s klikom na delo. Od kliku na prvi stolpčni diagram se rdeče obarvajo metapodatki in prva slika je izbrana. Ob izboru druge slike, se obe prikažeta v novem pogledu.

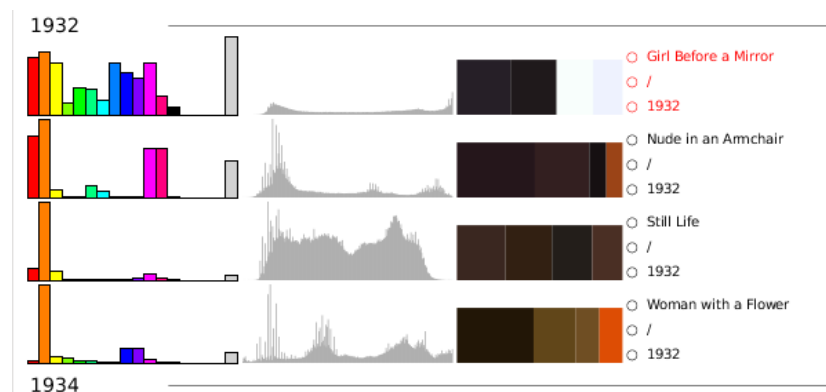

Illustration 3: Oznaka slik

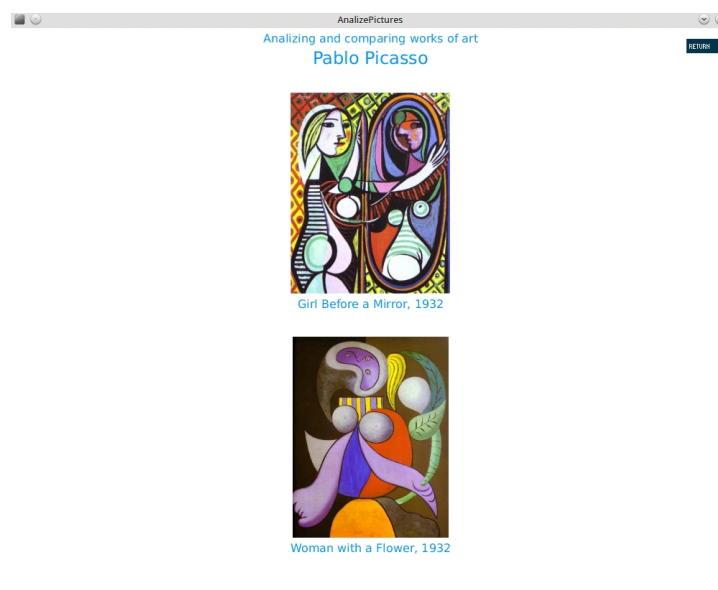

Illustration 4: Prikaz izbranih del

Vsaka slika je opredeljena na časovnici, ki poteka horizontalno. S premikanjem kolesčka na miški je omogočena povečava oziroma oddaljen pogled časovnice. Horizontalno pomikanje po časovnici je omogočeno z levim klikom, premikom navzog/navzdol in s spustom.

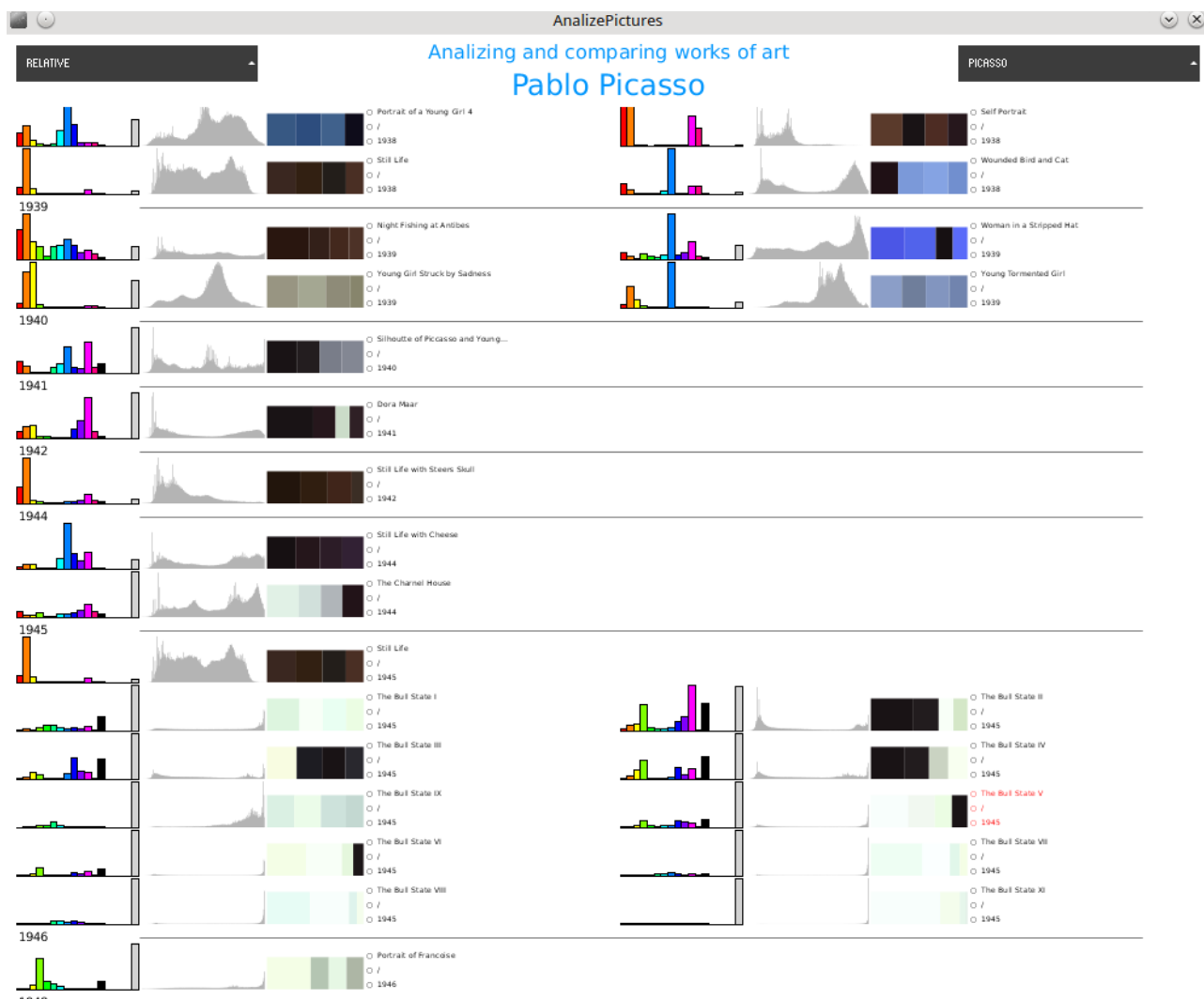

Illustration 5: Oddaljen pogled časovnice

Interpretacija rezultatov

Najbolj so opazne spremembe v stilu slikanja pri Picassovih delih. Pri drugih avtorjih je žal težko razbrati spremembe v stilu, saj se tudi motivi zelo ponavljajo.

Pablo Picasso – Zgodnje obdobje (Odtenki modre in rdeče) 1901 - 1906

Picasso je med leti 1901 – 1904 pretežno uporabljal oddtenke modre in slikal žalostne motive na platnu (»Breakfast Of A Blind Man, 1903«, »Death Of Casagemas, 1901«, »The Tragedy, 1903«), kar je odražalo njegova čustva v tem obdobju. Picasso je nekaj let pred tem izgubil dobrega prijatelja, ki je naredil samomor. V obdobju 1904 – 1906 je v njegovih delih spet čutiti pozitivno noto. V tem obdobju ustvarjanja so prevladovali različni oddtenki toplih rdečih barv (»Boy With Pipe, 1905«, »Harlequin Sitting On A Red Couch, 1905«, »Young Girl With A Goat, 1906«).

Pablo Picasso – Vplivi z Afrike in začetek Kubizma 1907 – 1919

V letih 1907 – 1909 je v Picassovih delih zopet vidna sprememba v stilu. V tem obdobju je veliko vpliva prihajalo iz Afrike, saj je postala tedaj francoska kolonija. Najbolj pomembno nastalo delo v tem obdobju je »Les Femmes d'Alger (O. J.)«, ki označuje začetek Kubizma. V tem obdobju se morda iz programske obdelave slik ne vidi velikih sprememb, saj je uporabljenih veliko različnih oddtenkov barv in intenzitet. Najbolj opazna je sprememba ob ogledu posameznih slik, saj je več kot očitna pristotnost prehajanja v Kubizem (»Nude Half Length, 1907«, »Friendship, 1908«, »Woman With Fan, 1909«). Še vedno uporablja Picasso veliko toplih oddtenkov (rdeča, rumena) ali zelo veliko hladnih (modra).

Pablo Picasso – Obdobje klasičnega, surrealističnega delovanja, državljanske vojne in kiparstva 1920 ->

Po koncu prve svetovne vojne je Picasso zopet zamenjal stil v bolj klasičnega po vzoru Giorgia de Chirico in drugih neoklasicistov (»The Pipes Of Pan, 1923«, »Picassos Mother, 1923«). Opazno je, da je uporabljal veliko oddtenkov sive v tem obdobju. Španija je bila v prvi svetovni vojni nekoliko nevtralna, leta 1936 pa se je začela španska državljanska vojna. Grozote vojne je opazno v Picassovih motivih (»A Woman In Tears, 1937«, »Guernica, 1937«, »Weeping Woman, 1937«, »Young Girl Struck By Sadness, 1939«) in uporabi barv (veliko oddtenkov sive in živih barve). V letih 1950 se je Picasso usmeril na kiparstvo, kasnejša dela pa so še vedno zelo raznolika v stilu. V kasnejših delih je opazno, da je uporabljal vedno več črne barve in hladnih odtenkov (1941 – 1957).

Zaključek

S pomočjo programske obdelave slik in prikaza lastnosti barv posameznih del skozi čas, sva uspela prikazati spreminjanje sloga po posameznih obdobjih. Na srečo sva pridobila tudi slike Picassa, saj se pri drugih avtorjih take velike spremembe niso poznale. Programska koda in pripadajoče pomožne metode se nahajajo v priloženi mapi.